

ŻYCIE WANGELIA

IV NIEDZIELA ZWYKŁA, *C* Łk 4,21-30 * 31.01.2016

W Nazarecie w synagodze, po czytaniu z proroctwa Izajasza, Jezus powiedział: „Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli”. A wszyscy przyświadczaali Mu i dziwili się pełnym wdzięku słowom, które płynęły z ust Jego. I mówili: „Czyż nie jest to syn Józefa?”. Wtedy rzekł do nich „Z pewnością powiecie mi to przysłowie: „Lekarzu, ulecz samego siebie; dokonajże i tu, w swojej ojczyźnie, tego, co wydarzyło się, jak słyszeliśmy, w Kafarnaum”. I dodał: „Zaprawdę powiadam wam: Żaden prorok nie jest mile widziany w swojej ojczyźnie. Naprawdę mówię wam: Wiele wdów było w Izraelu za czasów Eliasza, kiedy niebo pozostawało zamknięte przez trzy lata i sześć miesięcy, tak że wielki głód panował w całym kraju; a Eliaz do żadnej z nich nie został posłany, tylko do owej wdowy w Sarepcie Sydońskiej. I wielu trędowatych było w Izraelu za proroka Elizeusza, a żaden z nich nie został oczyszczony, tylko Syryjczyk Naaman”. Na te słowa wszyscy w synagodze unieśli się gniewem. Porwali się z miejsca, wyrzucili Go z miasta i wyprowadzili aż na stok góry, na której ich miasto było zbudowane, aby Go strącić. On jednak przeszedłszy pośród nich, oddalił się.

„Dziś spełniły się te słowa Pisma”. Zbawienie i wyzwolenie przeznaczone są na dzisiaj. Królestwo Boże jest tu i teraz. Wybiła godzina Boga. Człowiek powinien zająć stanowisko, podjąć decyzję. Nawrócić się. Dokonać Jano określonych wyborów. Przyjąć czy odrzucić – nie przyszłego, nieokreślonego Mesjasza, lecz właśnie tego Jezusa, syna Józefa, który stoi przed nimi i który zwrócił Siudo nich w przytoczonych słowach? My również – podobnie jak mieszkańcy Nazaretu – nie chcemy stanąć w obliczu takiego wyzwania. Wolimy odłożyć wyzwolenie na jutro. Jest nam wygodniej pielęgnować bezczasowy, abstrakcyjny obraz Boga, niż stanąć wobec tego „Posłańca”, który jest po stronie ubogich, uciśnionych, który żąda natychmiastowej odpowiedzi. Łatwiej jest nam pielęgnować oczekiwanie na Królestwo Boże niż uznać fakt, że Królestwo jest między nami i że teraz my musimy podjąć wysiłek jego urzeczywistniania. Boże dzisiaj przychodzi zawsze zbyt szybko, przychodzi wówczas, gdy go nie oczekujemy lub go nie chcemy. A przede wszystkim – jego przyjęcie powinno nastąpić teraz, nie można go odkładać na jutro.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Jaka jest moja wiara? Czy ja wierzę w Chrystusa i Chrystusowi? Czy wewnętrznie jestem gotowy na przyjęcie Bożego daru?

Do wykonania: Dokonam refleksji nad stanem mojej duszy zarówno, gdy chodzi o wiarę, jak i w doniesieniu do ludzi.

W KALENDARZU LITURGICZNYM

01.02 (poniedziałek) Wspomnienie św. Brygidy z Kildare, zakonnicy

Żyła na przełomie V i VI w. Z pochodzenia była Irlandką. Niosła pomoc cierpiącym i ubogim. Założyła klasztor w miejscowości Kildare (obecnie Cell Dara), odgrywający ważną rolę w ewangelizacji prowadzonej przez uczniów św. Patryka. Tam też znajduje się grobowiec z jej relikwiami. Jej kult szybko rozprzestrzenił się nie tylko w jej ojczyźnie, ale także w Anglii, Skandynawii i na kontynencie europejskim.

02.02 (wtorek) Święto Ofiarowania Pańskiego

Święto przypada na czterdziesty dzień po Bożym Narodzeniu. Jest to pamiątka ofiarowania Pana Jezusa w świątyni jerozolimskiej i dokonania przez Maryję obrzędu oczyszczenia. To jeden z najstarszych świąt, obchodzone w Jerozolimie już w IV w. Dwa wieki później rozpowszechniło się także na Zachodzie. W Polsce nabrało ono charakteru wybitnie maryjnego. Tradycyjnie nazywane jest dniem Matki Bożej Gromnicznej, nawiązując do procesji ze świecami, jaka towarzyszyła Ofiarowaniu.

05.02 (piątek) Wspomnienie św. Agaty, dziewicy i męczennicy

Jedna z najbardziej czczonych świętych. Pochodziła ze znanego rodu sycylijskiego, a po przyjęciu chrześcijaństwa postanowił żyć w stanie dziewictwa. Poniosła szczególnie okrutną śmierć za panowania cesarza Decjusza (249-251). Stało się to po odrzuceniu przez nią ręki prefekta miasta Katania. Uwięziono ją, a następnie oddano do domu rozpusty. Ale i tam zachowała niewinność. Wówczas poddano ją najbrutalniejszym torturom – szarpano obcęgami ciało, przypiekano ogniem, obcięto piersi. Zaprzestano męczenia, gdy rozpoczęło się silne trzęsienie ziemi, które rozumiano jako karę Bożą. Rok po jej śmierci, po wybuchu Etny lawa zagrażająca miastu niespodziewanie zatrzymała się i przeszła obok. Jej kult szybko rozprzestrzenił się na całe Włochy, Francję, Niemcy, później Polskę. 5 lutego święci się chleb, wodę i sól, które mają zapobiegać chorobom.

06.02 (sobota) Wspomnienie św. Pawła Miki i Towarzyszy, męczenników

Japończyk z wyspy Goto. Urodził się w 1565 r. w szlacheckiej rodzinie. W wieku pięciu lat został ochrzczony. Mając 22 lata, wstąpił do zakonu jezuitów. Gdy przygotowywał się do święceń kapłańskich, mając za sobą kilka lat pracy jako katecheta, doszło do gwałtownych prześladowań Kościoła. Wraz z 25 towarzyszami został aresztowany w Kioto. Jednak nawet w czasie publicznych tortur nie zaprzestał nawracania swoich rodaków. Wszyscy zostali ukrzyżowani 5 lutego.

WARTO WIEDZIEĆ

Ofiarowanie Pańskie – Światowy Dzień Życia Konsekwowanego. Dzień ustanowiony przez papieża Jana Pawła II w 1997 roku przypadający corocznie 2 lutego, w święto Ofiarowania Pańskiego, stwarzający okazję do głębszej refleksji Kościoła powszechnego nad darem życia poświęconego Bogu. Główne uroczystości odbywają się w Watykanie. Po popołudniowej mszy, odprowadzanej w Bazylice św. Piotra, z osobami konsekrowanymi spotyka się papież.

Światowy Dzień Życia Konsekwowanego - w Polsce, to okazja do wsparcia klasztorów kontemplacyjnych. Właśnie na ich rzecz przed świątyniami w tym właśnie dniu odbywa się specjalna zbiórka do puszek. Do różnych wspólnot i instytucji życia konsekrowanego należy niespełna 39 tys. osób, wśród których prawie 70 proc. stanowią kobiety. "Życie konsekrowane znajduje się w samym sercu Kościoła jako element o decydującym znaczeniu dla jego misji, ponieważ wyraża najgłębszą istotę powołania chrześcijańskiego oraz dążenie całego Kościoła-Oblubienicy do zjednoczenia z jedynym Oblubieńcem" - podkreśla Jan Paweł II w adhortacji apostolskiej Vita consecrata. "Życie konsekrowane nie tylko w przeszłości było pomocą i oparciem dla Kościoła, ale stanowi cenny i nieodzowny dar także dla teraźniejszości i przyszłości ludu Bożego, ponieważ jest głęboko zespolone z jego życiem, jego świętością i misją".

